

[H. C. Toft.]

Det lovforslag, vi her behandler, er fremsat den 15. februar, og hvis vores synspunkter skulle gøres gældende, krævede det fremsættelse af lovforslag om ændring af vurderingen af landbrugsejendomme, ligesom det også krævede en ændring af selve denne lov. Men på grund af, at kommunerne hurtigt skal have besked, har der faktisk ikke været tid til at udarbejde sådanne ændringsforslag, og på denne baggrund har vi undladt det.

Vi kan ikke medvirke til forslaget gennemførelse, men ville altså, som jeg her har givet udtryk for, have haft en omlægning af grundbeskatningen til amtskommunerne, således at den dyrkede jord blev fritaget for at betale grundskatter, og at det areal, som landbrugets bygninger ligger på, blev beskattet på linje med andre arealer, der grundbeskattes i amtskommunerne og i kommunerne.

Vi kan som sagt på denne baggrund ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

A. Chr. Andersen: Som anført i betænkningen kan vi heller ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse, og jeg vil gerne henvise til, at vi tidligere har fremsat lovforslag nr. 104 om ophævelse af beskatningen af produktionsjord, det vil altså sige nedsættelse af beskatningsprocenten til 0, når det drejer sig om jord, der bruges i produktionen, såvel landbrug som gartneri og skovbrug. Vi mener stadig, det vil være rimeligt med en sådan nedsættelse, idet der her ellers sker en ganske væsentlig diskrimination i forhold til andre erhverv, da der ikke for andre erhvervs vedkommende er tale om beskatning af produktionsmidler; det er der for dem, der har jord som produktionsmiddel. Men det lovforslag har vi ikke fået til anden og tredje behandling, og jeg beklager for så vidt, at man nu vil gennemføre det foreliggende lovforslag, uden at vi har haft lejlighed til at få vort lovforslag kørt igennem.

Vi må fastholde, at det er en urimelighed at lade beskatningen overgå nu også på landbrugsjorden, der har været fri i så lang tid, og det er da et spørgsmål, om ikke det også er et brud på en aftale, der i sin tid har været mellem landbruget og den tidligere regering. Det forekommer jo, som jeg også

sagde ved førstebehandlingen, meget ulogisk, at man ændrer loven nu, hvor der skulle være mulighed for, at landbruget ville få en bedre forrentning, og det er jo som bekendt sådan, at gældende lov ville få fuld virkning, hvis man kom op på en forrentningsprocent på 4,5 og derover. Man vil måske indvende, at denne måde at finde frem til landbrugets forrentningsprocent ikke har været særlig heldig, men selv et forslag, der er kommet fra landboorganisationerne om at finde et andet grundlag, netop familiens arbejdsfortjeneste sat i forhold til en industriarbejders arbejdsfortjeneste, er heller ikke blevet godtaget. Jeg er meget skuffet over, at man i hvert fald ikke ville tage det under overvejelse.

De tanker, som for lidt siden blev fremsat af hr. H. C. Toft angående beskatning af landbrugets stuehuse og måske også arealet omkring ejendommen i lighed med andre erhverv og beboelser, ville vi da godt have taget med i overvejelserne, og vi kunne måske have fået en debat om det, men det var jo, som hr. H. C. Toft for lidt siden sagde, helt umuligt at komme i debat om det i udvalget, idet man her klart sagde, at man var urokkelig med hensyn til sin vedtagelse om, at man ville gennemføre lovforslaget, som det foreligger. Men vi må som sagt stadig væk tage meget stærkt afstand fra dette lovforslag. Vi mener, det er en uretfærdig behandling af dem, det rammer.

Gunnar Jensen: Idet jeg henviser til det radikale venstres mindretalsudtalelse i betænkningen, må jeg bede om et fornyet udvalgsarbejde inden tredje behandling.

Maigaard: Før folkeafstemningen om fællesmarkedet fremstillede man det sådan, at landbruget ville gå en stor tid i møde, hvis vi kom ind i fællesmarkedet. Man fortalte, at kom vi ind, så ville der opstå tilstande, som når den gyldne sol frembryder. Landbruget har da også i år fået en merindtjening på langt mere end 2 milliarder kr. som følge af medlemskabet, og på den baggrund må det forekomme mere end rimeligt, at landbrugserhvervet ligestilles med andre erhverv og betaler den amtskommunale grundskyld. Der er ingen basis længere, sådan som situationen er nu, for en særbehandling af landbruget.